

32003R2236

24.12.2003

EUROOPA LIIDU TEATAJA

L 339/45

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 2236/2003,**23. detsember 2003,****millega kehtestatakse kartulitärklise tootmise kvoodisüsteemi kehtestanud nõukogu määruse (EÜ) nr 1868/94 üksikasjalikud rakenduseeskirjad**

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 27. juuli 1994. aasta määrust (EÜ) nr 1868/94, millega kehtestatakse kartulitärklise tootmise kvoodisüsteem, ⁽¹⁾ eriti selle artiklit 8,

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjoni määrusega (EÜ) nr 97/95 ⁽²⁾ kehtestati määruse (EÜ) nr 1868/94 rakenduseeskirjad. Et võtta arvesse muudatusi, mis on tehtud määruse (EÜ) nr 1868/94 Tšehhi Vabariigi, Eesti, Küprose, Läti, Leedu, Ungari, Malta, Poola, Sloveenia ja Slovakkia ühinemislepinguga ning nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrusega (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühised eeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjatele ning muudetakse määrusi (EMÜ) nr 2019/93, (EÜ) nr 1452/2001, (EÜ) nr 1453/2001, (EÜ) nr 1454/2001, (EÜ) nr 1868/94, (EÜ) nr 1251/1999, (EÜ) nr 1254/1999, (EÜ) nr 1673/2000, (EMÜ) nr 2358/71 ja (EÜ) nr 2529/2001, tuleks määrust (EÜ) nr 97/95 kohandada. Selguse ja õiguskindluse huvides on seetõttu vajalik tunnistada määrus (EÜ) nr 97/95 kehtetuks ja asendada see uue tekstiga.

(2) Et saada määruses (EÜ) nr 1868/94 sätestatud kvoodisüsteemi raames ühenduse abi, peaksid kartulitärklise tootvad ettevõtjad sõlmima kartulitootjatega külvielseid lepinguid.

(3) Tuleb täpsustada kartulitärklise tootva ettevõtja ja kartulitootja vahelise külvielse lepingu sisu, et takistada lepingute sõlmimist, mille tulemusel ületatakse ettevõtjatele kehtestatud alamkvooti. Sellistel ettevõtjatel tuleks keelata vastu võtta külvielse lepinguga hõlmamata kartulitarneid, kuna see võib ohustada kvoodisüsteemi tõhusust ja nõuet maksta tärklisekartulite eest määruse (EÜ) nr 1868/94 artikliga 4a kehtestatud miinimumhinda. Kui külvielse lepinguga hõlmatud aladel on kartulisaak soodsa ilma tõttu suurem kui lepingus määratud kogused, või kui kartulite tärklisesisaldus on

esialgselt määratud suurem, peaks kartulitärklise tootva ettevõtja sellegipoolest leidma võimaluse need kartulid vastu võtta tingimusel, et ta maksab nende eest miinimumhinna.

(4) Kartuleid, mille tärklisesisaldus on alla 13 %, ei saa pidada tärklisetootmiseks mõeldud kartuliteks. Tärklise tootvad ettevõtjad ei tohiks vastu võtta kartuleid, mille tärklisesisaldus on alla 13 %. Kui tärklisesisaldus on sellest madalam ebasoodsa ilma tõttu, peaks komisjonil liikmesriigi taotluse korral olema õigus teatavatel tingimustel lubada vastu võtta kartuleid, mille tärklisesisaldus on alla 13 %.

(5) On vaja määratleda vastuvõetavad meetodid kartulite veealuse kaalu kindlaksmääramiseks ja koostada tabel, kus oleks ära toodud vastav tärklisesisaldus ja selle puhul makstav abi.

(6) Tuleks kehtestada inspekteerimismeetmed, tagamaks et lisatasusid makstakse ainult tärklise eest, mis on toodetud käesoleva määruse sätteid järgides. Selleks et kaitsta tärklisekartulite tootjaid, on oluline maksta määruse (EÜ) nr 1868/94 artiklis 4a sätestatud miinimumhinda kogu kartuli eest. Seepärast on vaja ette näha sanktsioonid juhtudeks, kui miinimumhinda pole makstud või kui ettevõtjad on vastu võtnud külvielse lepinguga hõlmamata kartuleid.

(7) On vaja kehtestada eeskirjad, tagamaks et tärklise tootvale ettevõtjale kehtestatud alamkvooti ületavat tärklise eksporditaks ilma eksporditoetuseta, nagu nõutakse määruse (EÜ) nr 1868/94 artikli 6 lõikes 1. Iga rikkumise korral tuleks kohaldada sanktsioone.

(8) On vaja täpsustada, mis saab nende tärklise tootvate ettevõtjate alamkvootidest, kes ühinevad, vahetavad omanikku või lõpetavad tegevuse.

(9) Liikmesriikidele ja komisjonile tuleks võimaldada kvoodisüsteemi toimimist kontrollida. Tuleks täpsustada teave, mida kartulitärklise tootvad ettevõtjad edastavad liikmesriigile ja liikmesriik komisjonile.

⁽¹⁾ EÜT L 197, 30.7.1994, lk 4. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1782/2003 (ELT L 270, 21.10.2003, lk 1).

⁽²⁾ EÜT L 16, 24.1.1995, lk 3. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1350/2003 (ELT L 192, 31.7.2003, lk 7).

(10) Käesolevas määruses sätestatud meetmed on kooskõlas teraviljaturu korralduskomitee arvamusega,

kolmeks järjestikuseks turustusaastaks ettevõtjaga, kes asub kõnealuse vabrikuga samas liikmesriigis, kui vabrikut rentivat ettevõtjat võib kogu toodangu alusel käsitada ühe tärklis tootva ettevõtjana;

l) *tärklisekartulite eest makstav abi* – määruse (EÜ) 1782/2003 artiklis 93 osutatud abi tärklise tootmiseks mõeldud kartuleid kasvatavatele põllumajandusettevõtjatele.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

MÕISTED – KVOODISÜSTEEM

Artikkel 1

Käesoleva määruse kohaldamisel kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) *kvoot* – määruse (EÜ) nr 1868/94 artikli 2 lõigetega 1 ja 3 igale liikmesriigile ettenähtud kvoot;
- b) *alamkvoot* – kvoodi osa, mille liikmesriik on eraldanud tärklis tootvale ettevõtjale;
- c) *tärklis tootev ettevõtja* – füüsiline või juriidiline isik, kelle elu- või asukoht on asjaomase liikmesriigi territooriumil ning kellele antakse alamkvoot ja makstakse määruse (EÜ) 1868/94 artiklis 5 osutatud lisatasu;
- d) *tootja* – füüsiline või juriidiline isik või selliste isikute rühm, kes tarnib enda poolt või omaenda nimel sõlmitud külvielse lepingu alusel tärklis tootvale ettevõtjale enda või oma liikmete kasvatatud kartuleid omaenda nimel ja omaenda huvides;
- e) *külvieline leping* – leping, mis on sõlmitud tootja või tootjate rühma ja tärklis tootva ettevõtja vahel;
- f) *kartulid* – määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 93 osutatud kartulitärklise tootmiseks mõeldud kartulid tärklisesisaldusega vähemalt 13 %;
- g) *toortärklis* – CN-koodi 1108 13 00 alla kuuluv tootmisele töötlemata tärklis;
- h) *tärklis tootvate ettevõtjate ühinemine* – kahe või enama tärklis tootva ettevõtja ühendamine üheks ettevõtjaks;
- i) *tärklis tootvate ettevõtjate omandiõiguse üleandmine* – alamkvooti omava ettevõtja varade loovutamine ühele või enamale tärklis tootvale ettevõtjale või nende varade ülevõtmine ühe või enama tärklis tootva ettevõtja poolt;
- j) *tärklisevabriku omandiõiguse üleandmine* – tärklisetootmiseks vajaliku sisseseadega tehnilise üksuse loovutamine ühele või enamale ettevõtjale, mille tulemuseks on loovutava ettevõtte tootmise osaline või täielik ülevõtmine;
- k) *vabriku rentimine* – sellise tehnilise üksuse rendileping, milles on tärklisetootmiseks vajalik sisseseade, kusjuures rendileping sõlmitakse vabriku käitamise eesmärgil vähemalt

Artikkel 2

Kui kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1868/94 artikli 6 lõiget 2, tuleb eraldatud alamkvoot kvoodi ületamise aastale järgneva turustusaasta alguses vastavalt kohandada.

II PEATÜKK

HINNA JA MAKSETE SÜSTEEM

Artikkel 3

1. Igaks turustusaastaks sõlmitakse külvieline leping. Igal lepingul on tunnusnumber ja lepingutes on vähemalt järgmine teave:

- a) tootja või tootjate rühma nimi ja aadress;
- b) tärklis tootva ettevõtja nimi ja aadress;
- c) haritav ala hektarites sajandikuni ümardatult ja identifitseerituna vastavalt komisjoni määrusele (EÜ) nr 2419/2001⁽¹⁾ ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi kohta;
- d) sealt saagiks saadavate ja tärklis tootvale ettevõtjale tarnitavate kartulite eeldatav kogus tonnides;
- e) kartulite eeldatav keskmine tärklisesisaldus, mis põhineb tootjalt kolme viimase turustusaasta jooksul tärklis tootvale ettevõtjale tarnitud kartulite keskmisel tärklisesisaldusel või, kui selline teave ei ole kättesaadav, siis tarneala kartulite keskmisel tärklisesisaldusel;
- f) tärklis tootva ettevõtja kohustus maksta tootjale määruse (EÜ) nr 1868/94 artiklis 4a osutatud miinimumhinda.

2. Enne turustusaasta algust edastab iga tärklis tootev ettevõtja vajalike kontrollide tagamiseks pädevale ametiasutusele enne turustusaasta algust olevaks kuupäevaks, mille liikmesriik kindlaks määrab, lepingute kokkuvõtte, mis sisaldab iga lepingu tunnuskoodi, tootja nime, haritavat ala ja kokkulepitud tonnaaži, mis on väljendatud tärkliseekvivalendina.

3. Külvielsetes lepingutes loetletud koguste tärkliseekvivalent ei tohi ületada tärklis tootvale ettevõtjale kehtestatud alamkvooti.

⁽¹⁾ EÜT L 327, 12.12.2001, lk 11.

4. Kui külvielse lepingu raames tegelikult toodetud kogus tärgliseekvivalendina ületab lepingus sätestatud koguse, võib selle koguse tärglist tootva ettevõtja soovi korral tarnida tingimusel, et selle eest makstakse määruse (EÜ) nr 1868/94 artiklis 4a osutatud miinimumhinda.

5. Tärglist tootev ettevõtja ei tohi vastu võtta lepinguga hõlmamata kartulitarneid.

Artikkel 4

1. Kartulitarneid võetakse vastu kas tärglist tootvates ettevõtetes või vastuvõtupunktides.

2. Kartulite kaal ja tärglisesisaldus vastavalt artiklitele 5 ja 7 määratakse tarnimise hetkel ja liikmesriigi poolt heakskiidetud inspektori järelevalve all.

Artikkel 5

1. Kui mõni määruse (EÜ) nr 2235/2003⁽¹⁾ I lisas osutatud meetoditest seda nõuab, määratakse iga kartulikoorma brutokaal kindlaks üleandmise hetkel transpordivahendi võrdleva kaalumise teel koormaga ja tühjalt.

2. Kartulite netokaal määratakse kindlaks ühe määruse (EÜ) nr 2235/2003 I lisas kirjeldatud meetodi abil.

3. Vastuvõetud saadetiste tärglisesisaldus peab olema vähemalt 13 %.

Tärglist tootvad ettevõtjad võivad siiski vastu võtta kartulisaadetsi, mille tärglisesisaldus on alla 13 %, tingimusel et nendest kartulitest toodetava tärglise kogus ei ületa 1 % alamkvoodist. Sellisel juhul makstakse sama miinimumhinda kui 13 % tärglisesisaldusega kartulite eest.

Artikkel 6

Kartulite tärglisesisaldus määratakse kindlaks tarnitud kartulite 5 050 grammi veealuse kaalu põhjal.

Kasutatav vesi peab olema puhas ja lisanditeta ning selle temperatuur peab olema alla 18 °C.

Artikkel 7

1. Tärglist tootvatele ettevõtjatele makstakse lisatasu veatustest ja standardse turustuskvaliteediga kartulitest toodetud tärglise eest, kasutatud kartulikoguse ja kartuli tärglisesisalduse põhjal ning määruse (EÜ) nr 2235/2003 II lisas sätestatud määrade järgi tärglisekoguse piires, mille jaoks neil on alamkvoot. Lisatasu ei maksta tärglise eest, mis on toodetud kartulitest, mis ei ole veatud ja standardse turustuskvaliteediga, ega tärglise eest, mis on toodetud kartulitest tärglisesisaldusega alla 13 %, välja arvatud juhul, kui kohaldatakse artikli 5 lõike 3 teist lõiku.

⁽¹⁾ ELT L 339, 24.12.2003, lk 36.

Kui kartulite tärglisesisaldust arvutatakse Reimanni või Parrow' kaalu järgi ja tulemus vastab määruse (EÜ) nr 2235/2003 II lisa teise tulba kahel või kolmel real toodud näitajale, kohaldatakse teise või kolmanda rea määrasid.

2. Kui tarnitud partiid sisaldavad kartuleid, millest 25 % või rohkem läbib 28 mm läbimõõduga sõelasilma (edaspidi "peen kartul"), vähendatakse tärglisetootja poolt makstava miinimumhinna kindlaksmääramiseks kasutatavat netokaalu järgmiselt:

Peene kartuli protsent	Vähendamine protsentides
25–30 %	10 %
31–40 %	15 %
41–50 %	20 %

Kui partiid sisaldavad peent kartulit üle 50 %, siis kaubeldakse nendega vastastikuse kokkuleppe alusel ja lisatasu maksmata.

Peene kartuli protsent määratakse kindlaks samal ajal kui netokaal.

3. Järelevalvel tärglist tootvate ettevõtjate alamkvootide piirmääradest kinnipidamise üle võetakse aluseks kasutatud kartulite kogus ja tärglisesisaldus vastavalt määruse (EÜ) nr 2235/2003 II lisas sätestatud määradele.

Artikkel 8

1. Tärglist tootva ettevõtja, heakskiidetud inspektori ja tarnija ühisvastutusel koostatakse vastuvõtukviitung. Tärglist tootev ettevõtja toimetab kviitungi koopia tootjale ja säilitab originaali, et vajaduse korral esitada see lisatasude järelevalve eest vastutavale asutusele.

2. Vastuvõtukviitung peab sisaldama vähemalt järgmist teavet artiklite 4–7 kohaselt tehtud toimingute kohta:

- tarnekuupäev;
- tarne number;
- külvielse lepingu number,
- kartulitootja nimi ja aadress;
- transpordivahendi kaal tärglisevabrikusse või vastuvõtupunkti jõudmisel;
- transpordivahendi kaal pärast koorma mahalaadimist ja jääkmulla eemaldamist;
- tarne brutokaal;
- tarne brutokaalust mahaarvatud mustuse ja pesemise ajal imendunud vee kaal, väljendatud protsendina;
- tarne brutokaalu vähenemine mustuse mahaarvamise tulemusena, väljendatud kaaluna;

- j) peene kartuli protsent;
- k) tarne kogu netokaal (brutokaal pärast mahaarvamist, sealhulgas peene kartuli tõttu tehtud parandused);
- l) tärkliisisaldus, väljendatud protsendina või veealuse kaaluna;
- m) makstav ühikuhind.

Artikkel 9

Tärglist tootev ettevõtja koostab iga tootja jaoks kokkuvõtliku väljamakseloendi, mis sisaldab järgmisi andmeid:

- a) tärglist tootva ettevõtja ärinimi;
- b) kartulitootja nimi ja aadress;
- c) külvielse lepingu number;
- d) vastuvõtukiitungite kuupäevad ja numbrid;
- e) iga tarne netokaal pärast artikli 8 lõikes 2 sätestatud mahaarvamisi;
- f) ühiku hind tarne kohta;
- g) kasvatajale makstav kogusumma;
- h) kartulitootjale makstud summad ja maksmiskuupäevad;
- i) tärglisetootja allkiri ja tempel.

III PEATÜKK

MAKSED – SANKTSIOONID

Artikkel 10

1. Määruse (EÜ) nr 1868/94 artiklis 5 osutatud lisatasu makstakse tingimusel, et tärglist tootev ettevõtja tõendab, et on täidetud järgmised nõuded:

- kõnealune tärglis on toodetud asjaomasel turustusaastal,
- hind, mida maksti tootjatele, vastab vähemalt määruse (EÜ) nr 1868/94 artiklis 4a osutatud hinnale, mida makstakse ühenduses toodetud ning tärglise tootmiseks kasutatavate kartulite koguhulga eest vabrikusse tarnimise hetkel,
- kõnealune tärglis on toodetud kartulitest, mis on hõlmatud artiklis 3 osutatud külvielse lepinguga.

2. Lõikes 1 osutatud tõenduseks on artiklis 9 sätestatud kokkuvõtliku väljamakseloendi esitamine, millega on kaasas tootja maksekviitung või tärglisetootja ülesandel makse sooritanud rahaasutuse maksedokument, mis tõendab, et makse on tehtud.

3. Lisatasu tärglist tootvatele ettevõtjatele maksab liikmesriik, kelle territooriumil kartulitärglist toodeti, nelja kuu jooksul pärast lõikes 1 osutatud tõendusmaterjali esitamise päeva.

Artikkel 11

1. Liikmesriigid kehtestavad inspekteerimiskorra, et kontrollida kohapeal toiminguid, mille täitmine annab õiguse lisatasule, ning iga tärglist tootva ettevõtja jaoks ettenähtud alamkvoodi järgimist. Sellisteks kontrollimisteks peab inspektoritel olema juurdepääs ettevõtja laoarvestusele ja raamatupidamisele ning pääs tootmis- ja hoiuruumidesse.

Iga töötlemisperioodi jooksul hõlmab inspekteerimine kogu töötlemise puhul vähemalt 10 % tärglist tootvale ettevõtjale tarnitud kartulitest.

2. Liikmesriigid teatavad vastavalt vajadusele igale tärglist tootvale ettevõtjale tärglisekogustest, mille võrra ta on alamkvooti ületanud.

3. Kui pädev ametiasutus teeb kindlaks, et tärglist tootev ettevõtja ei ole täitnud artikli 10 lõike 1 teises taandes nimetatud nõuet, välja arvatud vääramatu jõu esinemise korral, kaotab see ettevõtja kas täielikult või osaliselt õiguse saada lisatasusid järgmistel juhtudel:

— kui nõue on täitmata alla 20 % tärglisekoguse osas ettevõtja toodetud tärglise koguhulgast, arvatakse lisatasust maha kõnealune protsent viiega korrutatult,

— kui kõnealune protsent on 20 või rohkem, siis lisatasu ei anta.

4. Kui tehakse kindlaks artikli 3 lõikes 5 nimetatud rikkumine, vähendatakse alamkvootide kohta makstavat lisatasu järgmistel juhtudel:

— kui kontroll näitab, et ettevõtja vastuvõetud tärgliseekvivalendi kogus on vähem kui 10 % tema alamkvoodist, arvatakse ettevõtjale kõnealusel turustusaastal makstavatest kogulisatasudest maha kõnealune protsent kümnega korrutatult,

— kui tootmislepingutega hõlmatud kogus on esimeses alapunktis täpsustatud kogusest suurem, siis kõnealusel turustusaastal lisatasu ei maksta; lisaks sellele ei maksta ettevõtjale lisatasu ka järgmisel turustusaastal.

5. Kui tärglise hulk, mida võib toota vastuolus artikli 5 lõikega 3 vastu võetud alla 13 % tärgliisisaldusega saadetest:

— ületab tärglist tootva ettevõtja alamkvoodist 1 %, ei maksta ületatud koguse eest lisatasu; lisaks sellele arvatakse alamkvoodi eest makstavast lisatasust maha ületatud protsendimäär kümnega korrutatult;

— ületab tärglist tootva ettevõtja alamkvoodist 11 %, ei maksta kõnealusel turustusaastal lisatasu; lisaks sellele ei ole tärglist tootval ettevõtjal õigust saada lisatasu ka järgmisel turustusaastal.

6. Käesoleva artikli kohaselt ettevõetud inspekteerimine ei piira pädevate ametiasutuste mis tahes edasisi kontrollimisi.

Artikkel 12

1. Määruse (EÜ) nr 1868/94 artiklis 6 osutatud eksport loetakse toimunuks, kui:

- a) tootva liikmesriigi pädev ametiasutus on saanud artikli 13 lõikes 2 osutatud tõendusmaterjali, sõltumata sellest, millises liikmesriigist tärkliks eksporditi;
- b) eksportiv liikmesriik on vastu võtnud asjakohase ekspordideklaratsiooni enne tärkliks tootmise turustusaastale järgneva aasta 1. jaanuari;
- c) kõnealune tärkliks on ühenduse tolliterritooriumilt välja viidud hiljemalt 60 päeva pärast punktis b täpsustatud 1. jaanuari;
- d) toode on eksporditud eksporditoetuseta.

Kui esimeses lõigus sätestatud tingimusi ei täideta, välja arvatud vääramatu jõu esinemise korral, loetakse mis tahes alamkvooti ületav tärklikskogus siseturule saadetuks.

2. Vääramatu jõu esinemise korral võtab selle liikmesriigi pädev ametiasutus, kelle territooriumil tärkliks toodeti, meetmeid, mis on asjaomase osapoole viidatud asjaolude korral kohased.

Kui tärkliks eksporditakse sellise liikmesriigi territooriumilt, kus seda ei toodetud, võetakse need meetmed pärast selle liikmesriigi pädevate asutuste seisukoha saamist.

3. Käesoleva määruse kohaldamisel ei tohi tugineda komisjoni määruse (EÜ) nr 800/1999⁽¹⁾ artiklile 36.

Artikkel 13

1. Erandina komisjoni määruse (EÜ) nr 1342/2003⁽²⁾ artiklist 12 on ekspordilitsentsi tagatis 23 eurot tonni kohta.

2. Tõendus selle kohta, et kõnealune tärkliks tootev ettevõtja on järginud artikli 12 lõike 1 esimeses lõigus sätestatud tingimusi, antakse enne tärkliks tootmise turustusaastale järgneva kalendriaasta 1. aprilli selle liikmesriigi pädevale ametiasutusele, kelle territooriumil tärkliks on toodetud.

3. Tõendamiseks tuleb esitada:

- a) kõnealusele tärkliks tootvale ettevõtjale lõikes 2 osutatud liikmesriigi pädeva ametiasutuse väljastatud ekspordilitsents, mis erandina määruse (EMÜ) nr 1518/95⁽³⁾ artiklist 3 kannab ühte järgmistest märgetest:
 - «Para exportación sin restitución, de conformidad con el artículo 6 del Reglamento (CE) n° 1868/94»
 - »Skal eksporteres uden restitution, jf. artikel 6 i forordning (EF) nr. 1868/94«

— „Ausfuhr ohne Erstattung gemäß Artikel 6 der Verordnung (EG) Nr. 1868/94“

— «Προς εξαγωγή χωρίς επιστροφή σύμφωνα με το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1868/94»

— 'For export without refund under Article 6 of Regulation (EK) No 1868/94'

— «À exporter sans restitution conformément à l'article 6 du règlement (CE) n° 1868/94»

— «Da esportare senza restituzione a norma dell'articolo 6 del regolamento (CE) n. 1868/94»

— „Overeenkomstig artikel 6 van Verordening (EG) nr. 1868/94 zonder restitutie uit te voeren”

— «A exportar sem restituição em conformidade com o artigo 6.º do Regulamento (CE) n.º 1868/94»

— "Viedään tuetta asetuksen (EY) N:o 1868/94 6 artiklan mukaisesti"

— "För export utan exportbidrag enligt artikel 6 i förordning (EG) nr 1868/94"

b) komisjoni määruse (EÜ) nr 1291/2000⁽⁴⁾ artiklites 32 ja 33 osutatud dokumendid, mis on nõutavad tagatise vabastamiseks;

c) tärkliks tootva ettevõtja teatis, mis tõendab, et tärkliks on seal toodetud.

4. Kui tärkliks tootva ettevõtja toodetud toortärkliks on ekspordi eesmärgil ladustatud silos, laos või mahutis, mis asub kas tootvas liikmesriigis väljaspool tootja vabrikut või siis mõnes muus liikmesriigis, ja kui seal ladustatakse ka teiste ettevõtjate või sama ettevõtja toodetud muud toortärkliks, nii et tooteid ei ole võimalik füüsiliselt eristada, siis pannakse kõik sellised tooted kuni artikli 12 lõike 1 punktis b osutatud ekspordideklaratsioonide vastuvõtmiseni haldusjärelevalve alla, mis pakub tolliteenistustega võrdväärseid tagatise, ning niipea kui deklaratsioon on vastu võetud, pannakse sellised tooted tolli järelevalve alla.

Esimeses lõigus osutatud asjaoludel, kui hoidlatest väljaviimine toimub enne artikli 12 lõike 1 punktis b osutatud ekspordideklaratsiooni vastuvõtmist, esitavad tõendusmaterjali selle liikmesriigi pädevad ametiasutused, kus hoiustamine toimus.

Kui hoidlatest väljaviimine toimub pärast artikli 12 lõike 1 punktis b osutatud ekspordideklaratsiooni vastuvõtmist, esitavad määruse (EÜ) nr 1291/2000 artikli 32 lõike 2 punkti a tähenduses tõendusmaterjali selle liikmesriigi tollivõimud, kus hoiustamine toimus.

⁽¹⁾ EÜT L 102, 17.4.1999, lk 11.

⁽²⁾ ELT L 189, 29.7.2003, lk 12.

⁽³⁾ EÜT L 147, 30.6.1995, lk 55.

⁽⁴⁾ EÜT L 152, 24.6.2000, lk 1.

Teises ja kolmandas lõigus osutatud tõendusmaterjal kinnitab kõnealuse toote või esimese lõigu tähenduses vastava asendus- koguse hoidlatest väljaviimist.

Artikkel 14

Kui tärklist tootva ettevõtja toodetud toortärklist hoiustatakse lahtiselt vastavalt tolliladustamis- või vabatooniprotseduurile eksporditoetuse ettemakse saamiseks vastavalt nõukogu määruses (EMÜ) nr 565/80⁽¹⁾ esitatud määratlusele, võib seda tärklist lisaks määruse (EÜ) nr 800/1999 artikli 29 lõikes 4 osutatud toimingutele segada samas hoiustamiskohas muude tärklistega, mis kuuluvad samasse eksporditoetuste jaoks kasutatava nomenklatuuri alamrubriiki ning millel on samad tehnilised omadused ja mis vastavad eksporditoetuste andmiseks nõutavatele tingimustele ning mille suhtes kohaldatakse samuti määrusega (EÜ) nr 800/1999 või määrusega (EMÜ) nr 565/80 kehtestatud menetlust.

Artikkel 15

1. Toortärkliste või selle põhjal valmistatud ja komisjoni määruse (EÜ) nr 1518/95⁽²⁾ lisas loetletud või komisjoni määruse (EÜ) nr 1520/2000⁽³⁾ reguleerimisalasse jäävate toodete kogused, mida käsitatakse artikli 12 lõike 1 teise lõigu tähenduses siseturul turustatuna, maksustab asjaomane liikmesriik kindlasummalise maksuga, mis arvutatakse ühe tonni toortärkliste kohta ja mis võrdub ühtses tollitariifistikus sätestatud määraga, mida kohaldatakse ühe tonni CN-koodi 1108 13 00 alla kuuluva tärkliste suhtes selle turustusaasta jooksul, millal tärklist või selle põhjal valmistatud tooted on toodetud, plus 10 %.

2. Asjaomane liikmesriik teatab tärklist tootvatele ettevõtjatele nende poolt maksmisele kuuluva kogusumma suuruse enne 1. maid pärast artikli 12 lõike 1 punktis b täpsustatud 1. jaanuari.

Kõnealused tärklist tootvad ettevõtjad maksavad kogusumma ära hiljemalt kõnealuse aasta 20. maiks.

Artikkel 16

1. Tärklist tootvate ettevõtjate ühinemise korral kehtestab liikmesriik ühinemise tulemusel tekkinud ettevõtjale alamkvoodi, mis on võrdne enne ühinemist asjaomastele ettevõtjatele kehtestatud alamkvootide summaga.

⁽¹⁾ EÜT L 62, 7.3.1980, lk 5.

⁽²⁾ EÜT L 147, 30.6.1995, lk 55.

⁽³⁾ EÜT L 177, 15.7.2000, lk 1.

Tärklist tootva ettevõtja omandiõiguse üleandmise korral eraldab liikmesriik üleantava ettevõtte alamkvoodi omandaja- ettevõtjale. Kui omandaja-ettevõtjaid on enam kui üks, eraldatakse alamkvoot võrdeliselt iga omandaja poolt ülevõetud tootmismahuga.

Tärklistevabriku omandiõiguse üleandmise korral vähendab liikmesriik selle ettevõtja alamkvooti, kes vabriku omandi üle annab, ja suurendab selle ettevõtja või nende ettevõtjate alamkvooti, kes kõnealuse vabriku üle võtavad, mahaarvatud koguse võrra võrdeliselt ülevõetud tootmismahuga.

2. Tärklist tootva ettevõtja või ühe või mitme tema vabriku tegevuse lõpetamise korral muudel kui lõikes 1 osutatud juhtudel võib liikmesriik sellise lõpetamisega seotud alamkvoodid eraldada ühele või mitmele tärklist tootvale ettevõtjale.

3. Tärklist tootva ettevõtja vabriku rentimise korral vähendab liikmesriik selle ettevõtja alamkvooti, kes annab vabriku rendile, ning eraldab alamkvoodist mahaarvatud osa ettevõtjale, kes võtab vabriku rendile tärkliste tootmise eesmärgil.

Kui rendisuhe lõpetatakse enne artikli 1 punktis k osutatud tähtaega, tühistab liikmesriik tagasiulatavalt vastavalt eelmisele lõigule eraldatud alamkvoodi alates rendisuhte jõustumise kuupäevast.

4. Kui ühe või mitme tärklist tootva ühinenud ettevõtja vabrikutes lõpetatakse pärast lõike 1 esimese lõigu kohaldamist tootmistegevus ja seatakse nõnda tõsisesse ohtu tärklistekartulite tootmise jätkamine piirkonnas, mis enne seda ettevõtjat või neid ettevõtjaid, võib liikmesriik kohustada ühinenud ettevõtjat liikmesriigile üle kandma alamkvoodi, mis esialgselt oli eraldatud ettevõtjale, kelle vabrikud pärast seda lõpetasid tootmistegevuse. Iga vastavalt esimesele lõigule üle kantud kvoodi võib liikmesriik eraldada mis tahes tärklist tootvale ettevõtjale, kes kohustub tootma tärklist kõnealuses piirkonnas.

Artikkel 17

Kui ettevõtja või vabriku tegevuse lõpetamine või ettevõtjate ühinemine või omandiõiguse üleandmine toimub 1. juuli ja sellele järgneva aasta 31. märtsi vahel, jõustuvad artiklis 16 osutatud meetmed sellel perioodil jooksva turustusaasta osas.

Kui ettevõtja või vabriku tegevuse lõpetamine või ettevõtjate ühinemine või omandiõiguse üleandmine toimub 1. aprilli ja sama aasta 30. juuni vahel, jõustuvad artiklis 16 osutatud meetmed sellele perioodile järgneva turustusaasta osas.

IV PEATÜKK

TEADAANDED

Artikkel 18

Tärglist tootvad ettevõtjad teatavad pädevatele asutustele hiljemalt iga turustusaasta 30. aprilliks:

- tärglisekartulite kogused, mille puhul on antud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 93 sätestatud abi,
- kartulitärglise kogused, mille puhul on makstud määruse (EÜ) nr 1868/94 artiklis 5 sätestatud lisatasu.

Artikkel 19

1. Liikmesriigid teatavad komisjonile hiljemalt iga turustusaasta 30. juuniks:

- a) tärglisekartulite kogused, mille suhtes on kohaldatud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklit 93;
- b) tärglise kogused, mille puhul on makstud määruse (EÜ) nr 1868/94 artiklis 5 sätestatud lisatasu;
- c) määruse (EÜ) nr 1868/94 artikli 6 lõikega 2 hõlmatud tärglist tootvate ettevõtjate kogused ja alamkvoodid asjaomase turustusaasta jooksul ning järgmiseks turustusaastaks ettenähtud alamkvoodid;
- d) vastavalt määruse (EÜ) nr 1868/94 artiklile 6 ilma toetuseta eksporditavad kogused;
- e) käesoleva määruse artikli 11 lõigetes 3 ja 4 osutatud kogused;

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 23. detsember 2003

f) käesoleva määruse artiklis 15 osutatud kogused.

2. Kui kohaldatakse artiklit 16, esitavad liikmesriigid komisjonile hiljemalt iga turustusaasta 30. juuniks asjakohase üksikasjaliku teabe koos sätestatud tingimuste järgimist tõendavate dokumentidega.

V PEATÜKK

ÜLD- JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 20

Määruse (EÜ) nr 1868/94 artiklis 4a osutatud miinimumhinna ja kõnealuse määruse artiklis 5 osutatud lisatasu väljendamiseks omavääringus kasutatakse kõige uuemat ümberarvestuskursi, mille Euroopa Keskpank on avaldanud enne kuupäeva, mil tärglisetootja kartulid vastu võtab.

Artikkel 21

Määrus (EÜ) nr 97/95 tunnistatakse kehtetuks alates 1. juulist 2004.

Artikkel 22

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolevat määrust kohaldatakse alates 2004/2005. turustusaastast.

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Franz FISCHLER